

Каменитъ вжглища.

Вие сте слушали, че каменитъ вжглища сж станали отъ дървета. Това е вѣрно. Още преди хиляди години, когато на земята сж расли голѣми дървета, станали силни бури, които затрупали много тѣхъ. Тѣ останали дълбоко подъ земята. Тамъ бавно изгарѣли и се обръщали на каменни вжглища. Че това е вѣрно ще се убедиме, ако разгледаме добре нѣкоя голѣма буца камени вжглища. Тамъ ще видимъ слѣди отъ листа и белѣзи отъ клончета на младитѣ дрѣвчета.

У насъ най-много каменни вжглища се копаятъ отъ мината „Перникъ“. Ние имаме и други такива мини: въ Тръвна, при Бобовъ долъ, при гара Раковски и др., които още не сж добре разрабо-

тени. Вжглищата се изкопаватъ въ голѣми подземни галерии. Такива галерии има много при всѣка мина. Тѣ сж подпрѣни съ дебели дървета, за да не пада отъ горе прѣстѣта.

Вжглищата се товарятъ на малки колички и се изнасятъ вѣнъ. Работницитѣ се смѣняватъ, защото подъ земята въздухътъ не е добъръ за дишане.

Галериитѣ се освѣтляватъ съ електричество. Каменитѣ вжглища сж едно голѣмо богатство за човѣка. Тѣ се употребяватъ освенъ за горене въ печкитѣ, още и за каране на желѣзницитѣ, параходитѣ и за фабрицитѣ. Тѣ даватъ по-голѣма топлина отъ дървата и сж много по-ефтини отъ тѣхъ.

Дай и на менъ сладко мамо.

Мамо, мамо, вижъ Иванчо
Колко сладко е изялъ,
А на мене и на Станчо
Свойта пѣсенъ е запѣлъ:

„Който яде повечъ сладко,
Най-щастливъ е на свѣта!
Вижете мойто братче Владко
Какъ е свежъ катъ пролетътъ“

Дай и на насъ мила мамо,
Всичко що е, отъ захаръ само,
Че тя дава здраве и сила
Нали така, мамо мила?

М. С.

Детски театъръ.

Една необходимостъ отъ голѣмо значение за нашитѣ деца е детския театъръ:

Въ града ни миналия сезонъ се създаде такъвъ театъръ подъ инициативата на управлението на народнитѣ училища, ръководенъ отъ председателя на главнитѣ учители г. Дечковъ и режисьорството на артиста Люб. Георгиевъ. Артиститѣ на тоя театъръ бѣха деца и юноши отъ първоначалнитѣ и прогимназиялни училища.

Поставиха се три пиеси: Червената шапцица, Пепеляшка и Златното момиче. Успехътъ и на тритѣ пиески бе много добъръ. Малкитѣ артисти съ желание и голѣмъ интусаизъмъ изпълняваха своитѣ роли. А публиката, тѣхнитѣ другари, ученици, изживѣваха такива чувства, каквито само детския

театъръ може да имъ създаде. То бе мила и затрогваща гледка. Чрезъ хубавитѣ, пълни съ поука пиески, детския театъръ действуваше непосредствено върху нежнитѣ детски сърдца. Едно начинание, което трѣбва да се крепи за да сжществува.

Както е необходимо за насъ голѣмитѣ театъра, както училище, толкова по-вече, той е необходимъ за нашитѣ деца.

Ето защо ний вѣрваме, че детския театъръ не ще прекъсне своята дейностъ само съ миналата година. Дано тая година пакъ децата да видятъ своитѣ малки артисти, а и ний голѣмитѣ се отнесемъ съ по-голѣмо внимание къмъ това културно начинание.